

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції 11-13 жовтня 2018 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2018. – 327 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - к.с.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 2 від 02.10.2018 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність наданих матеріалів

2. Аберкромби Н., Хилл С., Тернер Б.С. Социологический словарь / пер. с англ., под ред. С.А. Ерофеева. – М: Экономика, 2004. – С. 325.
3. Сорокопуд М.С. Субкультура пожилых людей: философско-методологический анализ : дис. ... канд. Филос. Наук : 24.00.01 – Теория и история культуры / Сорокопуд Мария Сергеевна ; Белгородский государственный национальный исследовательский университет. – Белгород, 2016. – 130 с.
4. Анфиногенов В. А. Субкультура осужденных и ее влияние на их поведение в условиях изоляции. По специальности : дис. ... канд. Юр. Наук : 12.00.08 – теория и история права и государства; история учений о праве и государстве ; Саратовская государственная юридическая академия. – Саратов, 2016. – 215 с.

ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ. ІСТОРИЧНЕ ПІДґРУНТЯ РІВНОСТІ СТАТЕЙ

Орлова В. О., к.ю.н., ст.викладач, Зейналов М. студент (Азербайджан)
Одеська національна академія харчових технологій

Метою даного дослідження є висвітлення різних підходів до розв'язання проблем гендерного питання в суспільстві. Актуальність даної роботи полягає в тому, що побудова громадянського суспільства базується на основі гендерної рівності та сталого розвитку громади.

Скільки має заробляти жінка, а скільки – чоловік? Хто має нянчити дітей, а хто робити кар'єру? Як розподілити сімейні обов'язки? Хто має пріоритет в сім'ї? Ці питання, як і їх законодавча основа, хвилюють багатьох українців. Дане дослідження розкриває і пояснює історичне підґрунтя гендерної рівності в Україні на законодавчому і побутовому рівнях. В даному дослідженні застосовані методи аналізу й узагальнення.

Десятого грудня 1948 р. ООН прийняла «Загальну декларацію прав людини», яка стала основою для розробки відповідних законів, таких як: Конституція України [1], «Закон про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» [2] і Декларація про суверенітет України [3], прийнята Верховною Радою України 16 липня 1990 р. Всі перелічені документи є законодавчою основою, що гарантує рівність перед законом усіх громадян, незалежно від походження, соціального і майнового стану, расової та національної приналежності, статі, освіти, мови, політичних поглядів, релігійних переконань, роду і характеру занять, місця проживання та інших обставин. Принципи гендерної рівності закладено в Конституції України в статті 24 (частина 3), яка безпосередньо присвячена подоланню дискримінації щодо жінок.

Ще в 1789 р. Філософ-просвітителі Ж. А. Кондорсе надрукував статтю «Про допуск жінок до громадянських прав», в якій закликав до усунення будь-яких перешкод, що створювали нерівність чоловіків і жінок. Питання рівності статі фактично не вирішене, тому проблеми ліквідації гендерної нерівності знову опинилися в центрі суспільно-політичного життя України, тобто поновили свою актуальність. Рівноправну з чоловіком людину бачили в жінках французько-просвітники Жан Жак Руссо, Вольтер, Дені Дідро, а далі їх ідеї розвивали соціалісти-утопісти Жан Батист Жозеф Фур'є, Анрі Сент-Симон, Роберт Оуен. Соціально-економічному становищу жінки в суспільстві, а зокрема в родині,

присвячено чимало творів українських класиків: Тараса Шевченка, Марка Вовчка, Івана Нечуя-Левицького, Лесі Українки та інших.

Широкого розвитку ідея емансипації жінки набрала в 30-40-х роках XIX століття. Жіноча проблема як соціальна зокрема пролунала в творчості Тараса Григоровича Шевченка. Зображаючи тяжку долю жінки, він закликав до протесту проти соціальної несправедливості й протест цей був почутий демократично налаштованими жінками. Серед молодого покоління жінок Полтавщини й Чернігівщини ширився інтерес до творчості Шевченка, в рукописах ходили його вірші. Цікавий факт: коли 29 червня 1843 року Тарас Шевченко приїхав до палацу пані Тетяни Вільховської в село Місівці (тут зібралось близько 200 гостей), виявилось, що більшість жінок, українських аристократок, розмовляли українською мовою, знали вірші Шевченка, гаряче цікавились проблемами визволення жінки.

Романтизмом овіяні народні пісні й думи про кохання, вірність, дружбу та любовні страждання, в яких жінки на рівні з чоловіками мають сильні почуття, свою індивідуальність. І в соціальному плані в XVI-XVIII столітті України були часто-густо рівними в правах з чоловіками, зокрема в освіті. На відміну від сусідніх країн, де навіть аристократи й вищі сановники не завжди знали грамоту, Україна мала широку мережу початкових шкіл, в яких навчалися як хлопці, так і дівчата. І коли бували на Україні чужинці, їх дивувала наша освіта. Так, Павло Алепський (грек, що їхав у 1653 році з Москви через Україну в Константинополь) писав про нас, що ми «Люди вчені, кохаємось в науках та законах ... дивний та гарний факт спостерігали: всі вони (українці – авт.), за малим винятком грамотні, навіть більшість їхніх жінок і дочок, уміють читати і знають порядок служб ... А дітей у них більше ніж трави, і всі діти вміють читати, навіть сироти.»

Соціально економічне становище жінки, як й інші соціальні явища, знайшло своє відображення в мовних аспектах. Так, російському терміну «супруги» відповідає український «подружжя». «Супруг» – це елемент ярма волів, тобто сімейна пара разом тягне «сімейний віз», а «подружжя» – поєднання друзів, рівноправних між собою особистостей. Якщо жінка в російській парі несе дітородну функцію як основну, то в українській – функцію друга: «дружина». Українські народні традиції закріплювали сімейну рівність обох її членів і не створювали дискримінації жінки. М'яко, навіть романтично, звучить слово «одружитися»: знайти друга, зовсім по-іншому – «вийти замож»: жінка не рівня чоловікові, вона за ним. На жаль, ця прадавня українська традиція сьогодні часто-густо порушується внаслідок впливу інших культур і сімейних устоїв країн-сусідів, тому дівчата тепер нерідко не одружуються, а саме вихолять заміж.

Однак, не всі, навіть висоосвічені люди, визнають рівність між чоловіком і жінкою. Так, англійський вчений, зоолог, психолог, соціолог і письменник Джон Грей у своїй широковідомій книжці «Чоловіки з Марса, жінки з Венери» [4], виданій загальним тиражем у два десятки мільйонів примірників різними мовами світу, хоч і не дискримінує жодну стать, та визнає їх несхожість. Ця книжка зачінає досить актуальні питання, що стосуються гендерної соціалізації. Річ у тому, що дані досліджені в різних галузях науки свідчать про неможливість існування суспільства без визнання стереотипів жіночності та мужності, які

зображають різницю в соціальному призначенні й поведінці між чоловіком і жінкою. Гендерний підхід в соціальній психології наголошує на вивченні саме соціальних (а не біологічних) аспектів розвитку статі. Саме для вирішення проблем жінок у травні 1997 року було створено в рамках проекту ООН «Гендер і розвиток» Гендерне бюро. Його діяльність сприяє інтеграції гендерних підходів в державні програми та в діяльності громадських структур, контролюючи участь жінок у громадсько-політичному житті, на ринку праці, освіти й здоров'я жінок, сімейних відносин, а також питань насильства над жінками, правового забезпечення життєдіяльності психологічного стану жінки в перехідних умовах, жінки й релігії тощо.

Отже, розглянувши різні підходи й оцінки гендерного питання можемо констатувати, що однією з проблем його є подолання заангажованості суспільства на звичні стереотипи мислення, які ігнорують особистість жінки, а соціальну роль її зводять до обслуговування чоловічої частини населення та родини, що створює фактичну гендерну нерівність та нерівноправність. Долаючи стереотипи, насамперед, у власній свідомості, суспільство зможе досягти набагато більше в самореалізації, хоча це й доволі тривалий шлях. Гендерна рівність – це основа побудови громадянського суспільства.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України.-1996.-№30.-ст. 24.
2. Закон про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків від 07 грудня 2017 р. // Відомості Верховної Ради України.-№52, ст. 561
3. О. Бойко. Декларація про державний суверенітет України // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. — К.: Парламентське видавництво, 2011. — с.186 ISBN 978-966-611-818-2
4. Джон Грей. Чоловіки з Марса, жінки з Венери. — К. : КМ-Букс, 2015. — 312 с. — ISBN 978-617-538-403-9.

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО НАПРЯМУ УКРАЇНИ НА МОЛОДЬ

Орлова В. О., канд. юр. наук, ст. викладач
Одеська національна академія харчових технологій

Всім відомо, що активні молоді люди завжди були тією рушійною силою, яка спонукала до перетворень будь-яких соціальних напрямів. Потужний потенціал наразі складають школяри, студенти, випускники навчальних закладів. Цей потенціал буде дуже корисним і необхідним на сьогоднішній день аби мати змогу спільно розбудовувати нову, заможну, величну та демократичну Україну.

Євроінтеграційний напрям України відкриває перед молоддю величезні можливості. А почалось все з підписання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Політична частина угоди було підписано 21 березня 2014 року, економічну частину — 27 червня 2014 року. Для набрання чинності Угоди про Асоціацію, сторони повинні були її ратифікувати або затвердити відповідно до власних процедур. 16 вересня 2014 року Європейський парламент ратифікував Угоду синхронно з Верховною Радою України (у вигляді телемосту за допомогою технології Skype). За ратифікацію

- Ангелов Г. В., к.і.н., професор, Лар'яновський І. С., к.ф.н., ст. викладач,
Шевченко Г. А., к.ф.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
97. СОЦІАЛЬНА КАТАСТРОФА В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ У 1920-1921 РР. (НА ПРИКЛАДІ ОДЕСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ) 250
Шишко О. Г., к.і.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
98. НОВА ГЕНЕРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ЯК «АГЕНТИ ЗМІН» СУЧАСНОЇ МОДЕРНОЇ ДЕРЖАВИ 253
Дмитрашко С. А., к.п.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
99. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 256
Пурцхванідзе О. В., к.ф.н., доцент, Паскаренко О., студентка (Молдова)
100. МОРАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА 259
Зухіна Євгенія Миколаївна, викладач II категорії,
Механіко – технологічний коледж
101. ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ЗА ВЫСОКИЙ ТЕМП ИЗУЧЕНИЯ МАТЕРИАЛА 263
Лысяный А.А., преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
102. СТУДЕНТСЬКА СІМ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 267
Мамроцька О.А. канд. істор. наук, асистент, Петрова К. студентка (Росія)
103. СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ СУБКУЛЬТУРИ ЯК ОДИН З АСПЕКТІВ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ 269
Мамроцька О.А., к.і.н., асистент, Аганіязова О., студентка (Туркменістан)
104. ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ. ІСТОРИЧНЕ ПІДРУНТЯ РІВНОСТІ СТАТЕЙ 272
Орлова В. О., к.ю.н., ст.викладач, Зейналов М. студент (Азербайджан)
105. ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО НАПРЯМУ УКРАЇНИ НА МОЛОДЬ 274
Орлова В. О., канд. юр. наук, ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
106. ИЗУЧЕНИЕ УРОВНЯ АКАДЕМИЧЕСКОЙ ПОРЯДОЧНОСТИ СРЕДИ СТУДЕНТОВ КНТИИС ОНАПТ 276
Пеньковская Н.К., к.п.н, преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
107. ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЯК СПОСІБ ВИХОВАННЯ ДРУЗІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ 280
Тодорова С. М., канд. філос. наук, доцент, Гончаров М., студент (Білорусь)
108. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ЛІЧНОСТІ И СОВРЕМЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ ТРУДОВЫМ КОЛЛЕКТИВОМ 284
Мельник Ю. Н. канд. філос. наук, доцент, Абдуллах А. Б. студент (Лівія)
109. РОЛЬ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ В ГУМАНІЗАЦІЇ УЧЕБНО-ВОСПИТАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕСА 288
Стояно О. А., канд. филос. наук, доцент, Абу Х. К. студент (Ліван)
Одесская национальная академия пищевых технологий
110. ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ 291
Самокиш В. П. канд. юр. наук, ст. викладач, КумарСандіп студент (Індія)
111. СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ ПЕРСОНАЛОМ В ПИЩЕВОЙ ОТРАСЛИ 294
Черкасский А.В. канд. истор. наук, доцент, Валі Ахмед студент (Єгипет)
112. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ЛІДЕРСТВА У ВИРОБНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ 297
Черкаський А.В., канд. істор. наук, доцент, Мбемба Є., магістр (Ангола)
113. НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ИНФОРМАТИЗАЦИИ УКРАИНСКОГО ОБЩЕСТВА, КАК СОСТАВЛЯЮЩЕЙ НАЦИОНАЛЬНЫЕ ИНТЕРЕСЫ СТРАНЫ 301
Черняк Г. А., к.и.н., доц., Кириченко И.А., аспирант, Крылов Н. Г., студент